

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Fridericvs II Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

Stephanus
Canonicus
Mindenſis.

Eidem etiam Notarius inferuiuit Stephanus, Eccleſiæ Maioris Mindenſis, & S. Svibertii in Inſulâ Canonicus; quem eadem Diplomata Othoniana exhibent pag. 109.

FRIDERICVS II Imp.

Conradus
idem, Epi-
ſcopus Spi-
renſis.

Bertoldus
de Nifen,
Epiſcopus
Brixinen-
ſis.

Seifridus
Epiſcopus
Ratiſbo-
nenſis.

SVb ſecundo Friderico, principem ſibi inter Cancellarios temporis prærogatiuâ locum vindicat Henricus de Pariſijs, qui expediuit literas Friderici, an 1212 Baſilæ datas, in fauorem Ottocari Bohemiæ Regis, ſuper dynaſtia Floſſenſi. *Goldaſt. in den Böhmiſchen Beylagen/ p. 143.* Illum qui ſecutus eſt, primus fuit, quem trium ex ordine Cæſarum conſtet Cancellarium fuiſſe, idem ille, de quo ſub Philippo & Othone dictum eſt, Conradus Epiſcopus Spirenſis. quod idem, poſt duo ſecula euoluta, deinceps obligit Gaſpari Slickio, Paſſauni & Weiſſenkirchæ Comitû progenitori, vt poſtmodum ſuo loco patebit. Igitur ille ſecundi Friderici literas an. 1212 recognouit apud Hund. *tom. 2 Metrop. pag. 397.* An. 1213 ſubſcripſit auream Bullam Friderici II, de libertate Eccleſ. quæ per manum Bertholdi de Nifen, regalis aula Protonotarij, data fuit. Idem Bertoldus cõpâret in literis Priuilegij & mundiburdij Berchtolſgadenſibus conceſſis, *tom. 2 Metropol. pag. 191.* Fuerunt iſti de Nifen olim non incelebres in Sueuicis oris Barones. Factus autem Bertoldus hic eſt poſtmodum quadrageſimus tertius Brixinenſium Antiſtes: *Hund. in Metrop.* Apud *Goldaſt. tom. 1 Conſt. Imp. pag. 292,* anno 1216, memoratus Conradus recognouit tractatum permutationis vtriuſque Cænobij Monialium, hodie Canoniarum, Ratiſbonæ: *tom. 2. Metropol. p. 592. An. 1217, & 1218, apud eund. Hund. tom. 1 Metrop. pag. 282 & 283.* An. 1219, recognouit Priuilegia & iura ciuilia Noriberg. Idem inter reliquos teſtes ſubſcripſit an. 1222, Diploma Henrici Regis, filij Imp. Friderici II; quo Brabantia Duci, Henrico primo, varia concedit Priuilegia, *apud Miræum lib. 1 Donat. cap. 93.* Mortuus fuit proximè ſubſecuto anno 1224: & quod Imperialis Cancellarius fuiſſet, in choro Regum, id eſt Auguſtalis ſepulturæ loco, humatus fuit. Ex omnibus autem, quos recensui, locis euadit, falli Bruſchium, quando ſcribit, reſignâſe priùs Metenſem Eccleſiam Conradum, quàm de Spirenſi confirmaretur: vtramque enim ſimul tenuit, & non minùs de priori, quàm alterâ, quoad vixit, titulum prætulit.

Huic immediatè ſucceſſiſſe videtur Sigfridus, ſive Seifridus, qui iam tunc huic prouinciæ præerat, cum an. 1227 Ratiſbonenſibus Præſul daretur,

etur, si narratis *Hundij in Metropoli* fidi potest. Constat autem ex Matthæi Mare-
schalli de Pappenheim *Chronico Augustano*, an. demum 1230 in Cancellarium
assumptum fuisse. Diplomata ab hoc recognita eodem anno 1230, extant *tom.*
1 Metrop. Salisb. pag. 163. vbi irritat Imp. Fridericus infeudationem ciuitatis Fri-
singenfis, Bauariæ Duci factâ; & *part. 1 Braunschwich. hist. Händell p. 28.* super
erectione Ducatus Brunsvvicensis & Lüneburgensis. Recognitio de an. 1231,
reperitur *in ead. Metrop. tom. 3, pag. 261;* de an. 1232, *in Chron. Spanheim. Trithemij,*
pag. 272: An. 1236, *in Metrop. Hund. part. 2, pag. 182:* An. 1237, *eod. tom. pag. 551.* Hic
Sedis Romanæ excommunicationem incurrit, quòd in schismate Imperatori,
Domino suo, potiùs quàm Papæ adhereret. Mortuus est an. 1247. Quo
genere & familiâ fuerit, non traditur. Fortè & alij præter recensitos, eiusdem
gradûs & ordinis sub Friderico fuerint, mihi hætenus incogniti; vel etiam
planè ab alijs præteriti, neminiqûe proditi. Nam ab anno 1147, quo Sigfri-
dum obiisse dixi, triennium adhuc Fridericus supervixit, ac de facto, ad mini-
mum quoad superfuit, Imperium tenuit; licèt in Lugdunensi Concilio, an.
1245, ab Innocentio IV anathemate percussus, ac Cæsareâ dignitate priuatus
fuisse.

Non est prætereundus Petrus de Vineis Capuanus, (perperam Tri-
themius & Gesnerus Teutonicis inserunt) qui apud hunc eundem Impera-
torem Iudicis Aulici & Cancellarij officia obiuit. Ita enim disertè vocatur à
prædictis Auctoribus, & Simone Schardio: nec dissentiant ab illis Sigonius,
lib. 18 de regno Italia, & Cuspinianus *in Friderico II,* qui epistolarum Magistrum
faciunt; præsertim, cùm à Fulgoso scribatur, *lib. 6, cap. ix,* arcanorum o-
mnium particeps fuisse, & rerum omnium moderationem
obtinuisse: cum quo consentit Thomas Fazellus, *Decade 2 Historiæ Siculæ,*
lib. 8, cap. 2, qui ait, visum esse Imperium & Imperatorem regere.
Hic idem Auctor, officium & dignitatem eius quod attinet, *Imperij Protonota-*
rium vocat, & *regni Sicilia Logothetam,* addens iuris peritissimum fuisse. Inter
præcipua omnium temporum Tragicæ fortunæ ludibria, & aulicæ potentæ
inconstantiam docentia exempla numeratur; ac tantò quidem maiori infeli-
citate, quòd innocentia eius, uti *in vita* ipsemet Schardius fatetur, exigua ex-
tant apud Historicos documenta. Certè prodicionis illum apertè arguunt
Collenutius*, & Sigonius. In oppido Hetruriæ S. Miniati, effossis iam Impe-
ratoris iussu oculis, capitis ad columnam elisione miserè periit. nec diù super-
vixit herus suus, in ipso apparatu sumendæ vltionis de acceptâ ad Parmam
clade, mortuus. Epistolæ huius, quæ supersunt, antiquitatis ergò, in reliquis
non vbiqûe probandæ, contemni nequeunt.

Petrus Vi-
nea.

*in Histo-
riâ Neapo-
litana.

Inter

Henricus
de Catalo-
niâ Episco-
pus Bam-
bergenfis.

Inter Notarios huius Principis numeratur Henricus de Cataloniâ, qui à Pontifice, seu veriùs, si in anno introitus mendum non sit, à Collegio Cardinalium constitutus est Bambergensis Episcopus an. 1242; qui totus interregno isti includitur, quod post Cœlestini IV obitum, Innocentij IV Pontificatum præcessit. Præfuit is, vt Bruschius scribit, annis quindecim, moriturque an. 1257. Fortè hic sit idem ille, qui apud Gretserum de munific. Princip. pag. 46, in Friderici II literis, an. 1219 datis, Regalis aulae Protonotarius dicitur.

Sub Henrico Hallsiæ & Thuringiæ Landgrauio, qui in locum Friderici, à Papa Imperio exuti, electus fuit; & sub Conrado quarto, Friderici filio, an vnus pluresve Cancellarij, & quinam illi fuerint, inter incomperta numero.

WILHELMVS Hollandus Imp.

Henricus
Episcopus
Spirensis.

Henricus Comes Leiningensis, Spirensis Episcopus, Cancellarium administravit, vt auctor est Bruschius, in Episcoporum Catalogo, sub Wilhelmo; cui se, nouiter aggredienti Imperij curam, addixit an. 1249, vt Leheman scribit in Chron. Spir. pag. 608. Donauit illum postmodum, in compensationem fidelium seruitiorum, arce Kissouienfi, cum attinentijs suis. Idem Henricus, Wilhelmo mortuo, cum Episcopo Constantiensi, & S. Galli Abbate Legatus in Hispaniam iuit, Alphonso regi Castellæ, in schismate in Imp. electo, nuntium nouæ dignitatis publico nomine laturus; redijtque amplissimis muneribus, æquè ac Collegæ, remuneratus. Idem Leheman. Vice-Cancellarium Imperialis aulae, sub eodem Wilhelmo, gessit Lubbertus, Abbas Egmondanus in Hollandiâ, vt scribit Ioan. Gerbrandus, dictus de Leidis, lib. 23 Chron. Belg. cap. 9; vbi virum maturum & egregium vocat; & ex illo Opmeerus in Chronograph. pag. 656, Colon. edit. Idem Gerbrandus refert Wilhelmi Imp. epistolam, ad hunc Vice-Cancellarium suum, post reditum ex Italiâ (iuerat enim secretò ac incognitus, paucis comitatus, Genuam ad Innocentium IV) datam, de honorificâ sui in superiore Germaniâ receptione, lib. 23, cap. 28.

Lubbertus
Abbas
Egmondanus.

RICHARDVS Imp. electus.

IN Wilhelmi à Frisij (hodie sunt Hollandi Boreales) cæsi locum, discrepantia Procerum vota, cum vnus sufficeret, duos legerunt, Alphonsum Hispaniæ Regem; studijs Astronomicis quàm rebus in Imperio gestis notiorum;